

hørte opmærksomt efter det ærede Medlems Motivering af hans Forslag, men det var mig ikke muligt at see, at det var Forbedringer, han ved dem søgte at gjøre. Vi have maattet være lidt vidtløftige i Bestemmelserne i § 2, som jeg nok tror kunde være deelt i to Paragrapher — den er bleven noget vel lang —, men vi kunne jo tage under Overveielse til 3die Behandling, om den ikke kan deles saaledes, at de to første Stykker komme til at danne en Paragraph for sig. Jeg mener dog, at de Bestemmelser, som det ærede Medlem har villet fjerne bort, ere ganske nyttige Bestemmelser; i ethvert Fald bliver Sagen ikke klarere ved det ærede Medlems Forslag. Da Justitsministeren har gjort opmærksom paa, at det var ganske uanstændigt, om man kunde paalægge Vægerne den Pligt, som Talsen her er om, og der jo kan være flere Væger paa eet Sted, er der af den Grund i Lovforslaget tilføjet en Regel for, hvem denne Forpligtelse nærmest paahviler; medens det hidtil har været Skik og Brug, at den Væge, som har seet til en Syg under dennes sidste Sygdom, har den Forpligtelse at foretage Eigsynet, have vi føiet til, at det skal staae den Afdødes Efterladte frit for at lade Eigsynet foretage af en anden Væge. Det er dette, som Udvalget har søgt at udtrykke i samme Paragraph, og jeg veed ikke, hvorfor det ærede Medlem har villet af med denne Bestemmelse; jeg finder den meget rimelig. — Et æret Medlem (N. Nielsen) har gjort opmærksom paa, at med Hensyn til Eigsynsmænd fordrer allerede den gjældende Lovgivning, at der skal vælges mere end to Mænd, men det er et af de Tilfælde, hvor det Ubestemte i Lovgivningen har været skadeligt. Der staaer rigtignok i Loven, at der skal vælges flere end to Eigsynsmænd, men det skeer i Almindelighed ikke (En Stemme: Jo, det er skeet!). Ja, maaffee er det skeet paa enkelte Steder; men i Almindelighed er det ikke skeet. Følgen af, at Loven lader det staae saa ubestemt, er den, at Lovbestemmelsen ikke er bleven opfyldt, og netop derfor have vi troet det rigtigere at føie den Bestemmelse til, at der skulde være to Eigsynsmænd i hvert Sogn. Nu har det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds

meent at ville spare paa Kræfterne og vil istedet derfor have sat: Tre paa Omgang; men jeg skal gjøre opmærksom paa, at det let kunde være, at det ærede Medlem derved modarbejdede sit eget Formaal. Naar man har Tre paa Omgang, saa ville disse Tre stadig tages i Brug; men har man kun To, hvem denne Function paahviler, og det forholdsvis sjældne Tilfælde indtræder, at disse To begge ere forhindrede fra at møde, saa er Reglen den, at de to Suppleanter træde til. I Almindelighed ville disse ikke blive benyttede, men maaffee paa mange Steder blive betragtede som udsætte til at være dem, man næste Gang ville vælge, og derfor ville de tænke lidt derover iforveien og ved enkelte Leiligheder fungere for en af de andre. Saaledes have vi tænkt os Sagen, men det er ikke af saa overordentlig Bægt, enten det skeer paa den ene eller anden Maade; vi have nu troet, at denne var den hensigtsmæssigste Bestemmelse. Det synes ikke nødvendigt, fordi man har en anden Mening, saa strax at fremsætte Forslag til en ny Ordning af det Hele, naar det, som er, synes i og for sig at være forsvarligt, og det have vi antaget vort Forslag for at være. — Tre ærede Medlemmer have stillet det Forslag, at der skulde indskydes en Bestemmelse om, at Politimesteren „i tvivlsomme Tilfælde“ skulde tilkalde en autoriseret Væge. Det har været os fuldkommen klart, at det ikke vilde kunne falde nogen Politimester ind at bestemme, at alle Eigsyn paa Landet i hans Politikkreds skulde udføres af Væger, og dette troer jeg heller slet ikke, at man ved en opmærksom Gjennemlæsning af Paragraphen vil kunne faae ud af samme. Vor Mening er kun, at det skal kunne skee i ganske enkelte Tilfælde, hvor han finder Anledning dertil. Naar de ærede Medlemmer ville have indskudt de Ord: „i tvivlsomme Tilfælde“, finder jeg ikke, at Sagen bliver rigtig klar; thi hvad er tvivlsomme Tilfælde? Heller ikke troer jeg, at Indskydelsen af disse Ord strengt taget behøves; thi, saaledes som Bestemmelsen er affattet i vort Forslag: „eller Politimesteren bestemmer, at dette skal skee“, i Forbindelse med, hvad der gaar iforveien, maa det ansees for givet, at det kun vil skee i enkelte